

Do Nového roku s širokou náručí a čistou duší.

To vám přeje
Dorotka Tůmová,
ZUŠ Řevnice a Ruch.

pf 2021

Dobročinnost

**Jak dobré duše
pomáhají
u Berounky**

Téma

**Jak dál
s územním
plánem?**

Pověst

**O mlynářích
na Berounce**

Jak Správa železnic „vystěhovala“ jiříčky

Text: -Marie Reslová | Foto: Wikipedia

Kdo jezdí vlakem, neumí si bez nich řevnické nádraží představit. Jiříčky si tu každoročně stavějí hnízda a vyvádějí mladé. Při čekání na prvním nástupišti je to oblažující podívaná, pro mnohé z nás znamená, že svět i příroda jsou ještě v pořádku. Stačí ale trochu svévolné lidské aktivity a nemusí to tak být. Před Vánocemi nechala Správa železnic všechna hnízda zpod střechy nástupiště odstranit a místa, kde jiříčky desetiletí hnízdí, „oplotila“ po celém obvodu rabicovým pletivem.

Řadě řevničanů to nepřípadalo v pořádku. Podle článků na webu České ornitologické společnosti je totiž takový postup nezákonný. Jiříčkám lze bránit v hnízdění jen v opravdu výjimečných případech, například při rekonstrukci fasády, a to jasně definovaným způsobem a se svolením příslušného orgánu ochrany přírody. **Jiříčka obecná se dokonce stala Ptákem roku 2020. Ornitologové tak chtěli mimo jiné upozornit na ubývání vhodného životního prostředí v důsledku stavebních úprav a zásahů do hnízdišť.**

Zeptali jsme se na Správě železnic, proč k akci na řevnickém nádraží došlo. Odpověď tiskové mluvčí Radky Pistoriusové uvádí: „V rámci zajištění provozu a údržby na objektu ve vlastnictví Správy železnic a zároveň respektování zákonné ochrany přírody se uskutečnilo 8. října 2020 místní šetření ve stanici Řevnice za účasti zástupců Správy železnic a orgánu ochrany přírody věcně příslušného, kterým je Městský úřad Černošice. Na základě tohoto šetření vydal městský úřad Černošice – Odbor životního prostředí rozhodnutí s čj. MUCE 145770/2020 OŽP/P/Vysa, kde je výslovně definováno, které zásahy lze provést a které jsou zakázány. **Správa železnic postupuje v souladu s tímto rozhodnutím.**“

Z rozhodnutí vydaného černošickým odborem životního prostředí vyplývá, že **Správa železnic požádala o „povolení odchylného postupu při ochraně volně žijících ptáků“ s tím, že „znečištění zastřešeného prostoru nástupiště výpravní budovy je častým předmětem stížností cestujících“.**

Výše zmíněného místního šetření se zúčastnil i řevnický starosta Tomáš Smrčka. Ten ho popsal takto: „Pracovníci Správy železnic požadovali odstranit všechna hnízda a instalovat ochranu na celou budovu ze všech stran. Za město jsem navrhl kompromis a to odstranit staré zbytky již opuštěných hnízd a naopak jsem požadoval ponechání obydlí funkčních hnízd a ochranu pouze na části budovy nástupiště, kde se pohybují cestující (to je ta nižší část nad výstupem z kasy a výpravní kanceláře).“

Rozhodnutím Městského úřadu Černošice jako místně příslušného orgánu ochrany přírody bylo Správě železnic skutečně povoleno **„odstranění hnízd jiříčky obecné (*Delichon urbicum*) v zastřešeném prostoru nástupiště výpravní budovy ŽST**

Řevnice“ s podmínkou, že „budou vybudována opatření proti stavění nových hnízd, a to zavěšením fáborků nebo instalací sítí, které budou stále řádně vypnuté a tloušťka použitého materiálu bude alespoň 2 mm“. Odstranění celistvých nebo málo poškozených hnízd z horní části fasády ani instalace zábran mimo nástupiště povoleno nebylo (a také k němu nedošlo). V odůvodnění je Správa železnic upozorněna, že „pod hnízda je možné umístit podložku, která trus padající na střechu zachytí a jeho odstranění pak bude snazší“. Trochu naděje, že Správa železnic nevystěhovala jiříčky z řevnického nádraží definitivně, tak přece jenom zbyvá. Je zarážející, že stejný postup orgán ochrany přírody nedoporučil místo shazování hnízd a instalace sítí i v prostoru nástupiště.

Upozornili jsme odbor životního prostředí, že Správa železnic nedodržela citované rozhodnutí a umístila pod střechu nástupiště místo sítí rabicové pletivo, které může být pro ptáky nebezpečné. Orgán ochrany přírody by měl po Novém roce věc na místě ověřit a vyzvat žadatele, Správu železnic, aby uvedl své opatření do souladu s vydaným rozhodnutím. Mělo by se tak stát dřív než se jiříčky na jaře na své tradiční řevnické hnízdiště vrátí. Vyjma toho oslovíme řevnické radní, aby vzhledem k tomu, že Správa železnic nedodržela stanovené podmínky, požádala příslušný orgán ochrany přírody, aby zrušil vydané povolení a vysloveně doporučil postupovat v prostoru nástupiště vůči hnízdícím jiříčkám šetrnějším způsobem, tedy pomocí podložek pod hnízdy.

Naši předkové věřili, že zahnízdí-li se jiříčka na domě, je to dobré znamení, naopak shodit její hnízdo přivolávalo neštěstí. Je s podivem, že místo toho, aby se Správa železnic chlubila, že na jejím objektu hnízdí kolonie Ptáka roku 2020 a propagovala tento fakt jako důkaz toho, že se chová společensky a ekologicky odpovědně, jak se na moderní organizaci patří, žádá o likvidaci hnízdiště. A zarážející je i rozhodnutí orgánu ochrany přírody, který, když už souhlasil s „odchylným postupem“ při ochraně volně žijících ptáků, žadateli nepovolil pouze takové opatření, které by bylo vůči jiříčkám nejhleduplnější. ■

Ruch 1/21 – zpravodaj města Řevnic

Vydalo město Řevnice dne 8. 1. 2021. Číslo 1/2021 (357. vydání), 32. ročník. ICO 00241636

Šéfredaktor: Matěj Barták; redakce: Pavla Nováčková, Marie Reslová, Jan Schlindenbuch. Adresa redakce: MěKS Řevnice, Mníšecská 29, 252 30 Řevnice, ruch@revnice.cz, http://ruch.revnic.cz, 731 533 332, www.facebook.com/ruch.revnic
Tisk: Dalmat Beroun. Distribuce: Městský úřad Řevnice. Grafický návrh: Boomerang Publishing s.r.o. Sazba: Matěj Barták.
Vydání povoleno pod č. MK ČR E 12924. Uzávěrka tohoto čísla byla 26. 12. 2020. Uzávěrka příštího čísla bude 26. 1. 2021.
Titulní strana: PF Dorotky Tůmové, žákyně ZUŠ Řevnice

Zprávy z radnice

Slovo starosty

Vážení řevnickí občané, vážení čtenáři, na úvod bych vám chtěl ještě jednou popřát mnoho úspěchů a především pevné zdraví do nového roku 2021. Já osobně jsem přesvědčený, že to bude rok radostnější, než ten co právě skončil.

Situace, ve které se aktuálně v České republice, potažmo v celé Evropě, nacházíme, není jednoduchá. Naše životy stále komplikují všemožná omezení a zákazy. Řada z nás je z toho již unavená a otrávená. Jiným vzal covid dokonce život někoho z blízkých. Bohužel nezbývá, než to ještě nějaký čas vydržet a pevně věřit, že dobře a rychle zvládnutý proces plošného očkování populace ukončí probíhající epidemii covidu-19. Rád bych vás proto všechny na tomto místě poprosil, abyste s aplikováním vakcíny neváhali a hned, jak to bude možné, se nechali očkovat. Jedině tak zamezíme ztrátám na životech v rizikových skupinách obyvatel i neustálému vypínání ekonomiky.

Školní sportoviště

Možná nejvíc v současné době trpí – vedle nejhroženějších skupin seniorů a nemocných – naše děti. Do školy v uplynulém roce mnohé z nich nechodily ani polovinu školního roku. Jejich vzdělávání se přesunulo do online prostředí, a co je možná vůbec nejhorší, výrazně se omezily i možnosti sportovního využití. Hodiny tělesné výchovy byly zrušeny i v době, kdy děti chodily normálně do školy, a výrazně omezena byla i činnost mimoškolních sportovních klubů. Hlavním úkolem nadcházejícího roku podle mého názoru bude vrátit dětem možnost aktivního pohybu. Proto mě velmi těší, že se nám díky získané dotaci na stavbu venkovního školního sportoviště podaří připravit pro sportování dětí adekvátní podmínky. Na pozemku u budovy ve Školní ulici vznikne atletická dráha a multifunkční hřiště pro všechny míčové sporty. Takové venkovní sportovní zázemí škole dlouhodobě scházelo. V bezprostředním sousedství školy navíc v blízké době postaví soukromý investor pevnou halu, která bude propojena se školní budovou a bude sloužit všem žákům jak v době výuky, tak pro mimoškolní aktivity.

Revitalizace tůní

Není to jediná velká investice do veřejného prostoru, která nás v letošním roce čeká. Velké změny se po dlouhých letech úvah a diskuzí dočká lokalita tůní v dolním rozvodí kejského potoka. V současné době jsou kompletně zanesené bahnem a zarostlé rákosem. Díky získané dotaci se 100% krytím zde vznikne 6 různě velikých a hlubokých tůní s členitými břehy tak, aby vytvořily vhodné podmínky pro živočichy vázané na tento typ prostředí. Vzniklé vodní plochy budou propojeny s plochami dřevin. Jedná se o první impuls pro záchranu tohoto vzácného biotopu.

Dokončení přednádraží

Finální podoby se rovněž dočká lokalita přednádraží. Z dotačního titulu bude revitalizován dřevěný sklad u nádraží, tak aby byla zachována jeho historická podoba. V budoucnu by měl sloužit čistě nekomerčním účelům. Věřím, že z jiného dotačního titulu se ještě podaří vybudovat potřebné zázemí. Jsem přesvědčený, že ve výsledku bude lokalita přednádraží architektonickou i společenskou chloubou celého Dolního Poberouní.

S úctou Tomáš Smrčka

Revitalizace zdroje pitné vody Kejná

Těsně před koncem uplynulého roku byla městu schválena dotace ve výši 3 miliony Kč ze Státního fondu životního prostředí ČR na revitalizaci vodního zdroje na Kejském potoce. Spoluúčast města u tohoto titulu činí cca 2,2 miliony Kč.

Kejná je nejkvalitnější zdroj pitné vody pro Řevnice, v současné chvíli však dává necelý 1 litr za sekundu. Prameniště je ale nevhodně vybudované a poničené přívalovými dešti. Podle hydrogeologů je šance jít po rekonstrukci až trojnásobek.

Díky revitalizaci se tak navýší vydatnost tohoto zdroje a tím bude posílena diverzita v zásobování města pitnou vodou.

Protipovodňová hráz na Kejně

Město Řevnice prodalo část svého lesního pozemku, na kterém se potok Kejná kříží s ulicí Tyršovou, společnosti Lesy České republiky za účelem zbudování nové retenční přehrážky. Jejím hlavním účelem by mělo být zadržení splavovaného dřeva a kamenů, které v době bleskových povodní ucpávají koryto potoka a způsobují lokální záplavy v dolní obydlené části této lokality. Součástí projektu je i vybudování nové přístupové cesty k přehrážce.

Zvyšování vodného a stočného

Při výkonu působnosti valné hromady společnosti EKOS Řevnice, spol. s r.o. rada města schválila kalkulace ceny vodného a stočného na rok 2021. V případě vodného se ceny zvyšují o 3,8 % a v případě stočného o 2,8 %, což znamená celkem o cca 2,75 Kč včetně DPH na 1 m³ vodného a stočného.

Kůrovcová těžba

Vzhledem ke kalamitní kůrovcové situaci v řevnickém lese je nutné provádět těžbu téměř kontinuálně po celý kalendářní rok. Problémem je sehnat dodavatele. Společností disponujících harvesterovou technologií je na trhu omezený počet a zájemců o jejich služby v našem regionu nepočítaně.

„Z tohoto důvodu jsem rád, že se nám podařilo zajistit firmu Heim Wald a uzavřít s ní smlouvy o dílo na těžbu kalamitní kůrovcové hmoty harvesterovou technologií s přiblížením na odvozní místo a zajištění prodeje vytěžené hmoty,“ říká starosta Tomáš Smrčka.

V souvislosti s vytěženým kůrovcovým dřevem je potřeba zmínit stále platnou nabídku na zvýhodněný nákup štípaného dřeva na topení, které je možné nakoupit nebo si nechat přivést ze sběrného dvora.

Odpadové hospodářství

Aktuální vývoj epidemie covidu-19 a s ním spojené uzavření řady obchodů výrazně přispělo k nárůstu nákupů přes e-shopy. Nejčastějším způsobem dodání takto zakoupeného zboží je poštou či jinou dopravní společností. Zakoupené zboží je samozřejmě zabaleno, často v několika vrstvách kartonu a plastových obalů. To se pochopitelně promítá do naplnění kontejnerů na

tříděný odpad. Asi každý z nás zažil v poslední době situaci, kdy vyrazil s tříděným odpadem a kontejnery byly plné.

„Město se snaží tuto situaci řešit navyšováním počtu sběrných míst, případně častějšími svozy. Přesto to často nestačí. Situace se snad brzy zklidní,“ doufá starosta Tomáš Smrčka a dodává: „Problémy nám činí rovněž každoročně narůstající objem bioodpadu ve sběrném dvoře. Je pochopitelně dobře, že se lidé naučili bioodpad třídit. Na druhou stranu město není schopné, vzhledem

ke kapacitě naší kompostárny, vlastními silami všechn bioodpad zpracovat, a proto si pomáhá uložením v soukromé letovské kompostárně. V blízké budoucnosti budeme muset tuto situaci řešit rozšířením kompostárny a nákupem odpovídající techniky, která nám usnadní kompostování. Stávající technické vybavení totiž neodpovídá objemu ani složení navezené biomasy.“

vše Jan Schlindenbuch

MÍSTNÍ POPLATKY V ROCE 2021 SPLATNÉ DO 30. 4. 2021

POPLATEK ZA PROVOZ SYSTÉMU SHROMAŽĎOVÁNÍ, SBĚRU, PŘEPRAVY, TŘÍDĚNÍ, VYUŽÍVÁNÍ A ODSTRA- NOVÁNÍ KOMUNÁLNÍCH ODPADŮ

POPLATNÍK:

1. Fyzická osoba, která má trvalý pobyt v městě Řevnice,
2. fyzická osoba, která má ve vlastnictví stavbu na území města Řevnice určenou k individuální rekreaci, byt nebo rodinný dům, ve kterých není hlášena k trvalému pobytu žádná fyzická osoba, a to ve výši odpovídajícího poplatku za jednu fyzickou osobu
3. fyzická osoba, které byl podle zákona upravující pobyt cizinců na území ČR povolen trvalý pobyt nebo přechodný na dobu delší než 90 dní nebo pobývá na území ČR přechodně po dobu delší 3 měsíců.

Poplatník je povinen ohlásit MěÚ Řevnice:

- a) Nejpozději do 15 dnů skutečnost, že se stal poplatníkem,
- b) nejpozději do 15 dnů zánik jeho poplatkové povinnosti v důsledku změny vlastnictví ke stavbě určené k individuální rekreaci, bytu nebo rodinného domu nebo v důsledku přihlášení nebo odhlášení fyzické osoby k trvalému pobytu do této stavby nebo v důsledku jiné skutečnosti.

Poplatek na jednoho poplatníka činí 700,- Kč za rok.

PLATBA:

1. V hotovosti v pokladně MěÚ Řevnice.
2. Bezhotovostně nebo složenkou na účet číslo: 0388051399/0800

POPLATEK ZE PSŮ

POPLATNÍK:

Fyzická a právnická osoba, která je držitelem psa a má na území města Řevnice trvalý pobyt nebo sídlo.

Poplatník je povinen oznámit do 30 dnů po dovršení 3 měsíců stáří psa MěÚ Řevnice držbu psa.

Poplatník je povinen nahlásit do 15 dnů MěÚ Řevnice jakoukoli změnu (skutečnost), která má vliv na výši poplatku.

Pokud je držitelem psa osoba do 65 let včetně:

- poplatek za 1 psa (prvního) na rok 2021 činí 360,- Kč
- poplatek za druhého a každého dalšího psa na rok 2021 činí 600,- Kč (držitel je stejná osoba)

Pokud je držitelem psa osoba starší 65 let nebo osoba do věku 65 let včetně, která však pobírá důchod, který je jejím jediným příjmem:

- poplatek za 1 psa (prvního) na rok 2021 činí 200,- Kč
- poplatek za druhého a každého dalšího psa na rok 2021 činí 300,- Kč (držitel je stejná osoba)

PLATBA:

1. V hotovosti v pokladně MěÚ Řevnice:
2. Bezhotovostně nebo složenkou na účet číslo: 0388051399/0800

DŮLEŽITÉ INFORMACE K PLATBĚ POPLATKŮ PŘEVODEM

Veškeré platby (odpad i pes) je nutné zasílat samostatně – každý poplatník i držitel psa má vlastní variabilní symbol. **Nelze tedy platit dohromady za více poplatníků či držitelů psů.** Pokud zaplatíte poplatek za více poplatníků pod jedním variabilním symbolem, systém automaticky částku přiřadí k jednomu poplatníkovi, kterému vznikne přeplatek, a ostatní poplatníci budou mít nedoplatek, který bude následně vymáhán.

Variabilní symbol pro platbu za odpad začíná číslicemi 10100..... a je desetimístný.

Variabilní symbol pro platbu za psy začíná číslicemi 10200..... a je desetimístný.

Žádáme občany, kteří v roce 2020 zaplatili poplatky pod starým variabilním symbolem (platnost starých VS byla do 12/2019), aby si nové variabilní symboly, které platí od 1/2020, vyžádali písemně na e-mailové adrese hanzlikova@revnice.cz.

MěÚ Řevnice nemá povinnost rozesílat složenky k zaplacení poplatku!
Každý poplatník si musí splatnost místního poplatku za odpad a psa hlídat sám.
Poplatek je totiž splatný bez vyměření!
Včas nezaplacený poplatek nebo jeho nezaplacenou část může MěÚ zvýšit až na trojnásobek a následně vymáhat v exekučním řízení.

Platbu za poplatek za odpady a psy platí i lidé, kteří mají trvalý pobyt na ohlašovně MÚ – nám. Krále Jiřího z Poděbrad č.p. 74.

Městské finance a investice pro rok 2021

Jako každoročně byl na posledním prosincovém zastupitelstvu schválen rozpočet města na další kalendářní rok. Jeho příprava nebyla s ohledem na aktuální situaci vůbec jednoduchá. Byla potřeba zvážit nejen očekávaný propad příjmů spojených s covidovým zpomalením ekonomiky, ale také nejasnosti ohledně nově přijatých daňových zákonů a jejich reálného dopadu na financování obcí. Podrobněji se s rozpočtem můžete seznámit na stránkách města.

Text: Jan Schlindenbuch

Opatrnost na místě

„Rozpočet města pro rok 2021 je střízlivý až opatrný. Nemůžeme si dovolit jakékoli větší zadlužování města. Podobně jsme koneckonců uvažovali již před rokem. Nikdo z nás pochopitelně v té době netušil, že přijde covid. Signály předpovídající recesi ekonomiky však byly v bankovním sektoru již patrné a my jsme na ně především díky zkušenostem předsedy finančního výboru Petra Hartmanna správně zareagovali,“ říká starosta Tomáš Smrčka a dodává: „Po letech hojnosti zkrátka přichází období utahování opasků. Rozhodně to však neznamená, že bychom rezignovali na investice do infrastruktury města. Budeme však muset postupovat obezřetněji, v maximální možné míře využívat dotační tituly a hledat alternativy financování jejich spoluúčastí.“

Rozpočet pro uplynulý rok nakonec skončil takřka devíti milionovým přebytkem, který se převedl do rozpočtové rezervy na rok 2021. K tomu došlo díky odmítnutí dotace na páteřní cyklostezku, což byla investice ve výši 15 milionů Kč. Finanční spoluúčast města u tohoto dotačního titulu činila 80 %. „Nebylo to snadné rozhodování. Odmítnutím dotace jsme aktuálně přišli o možnost rekonstrukce lávky v Havlíčkových sadech, která je v havarijním stavu, stejně jako několika důležitých, neméně zanedbaných místních komunikací. S ohledem na výši spoluúčasti jsme ale nechtěli riskovat nějaké větší zadlužení obce. V době, kdy jsme dotaci odmítali, byla situace ohledně příjmů opravdu velmi nejasná. Pevně věřím, že lávku a komunikace opravíme v budoucnu z nějakého jiného dotačního titulu,“ vysvětluje starosta města.

Investice se nezastaví

Rozpočtová rezerva se bude zcela jistě hodit letos a to nejen na pokrytí očekávaného propadu příjmů, ale také na případné spoluúčasti u nově získaných dotací. Městu se aktuálně podařilo uspět s žádostmi hned u několika vypsáních dotačních titulů.

Nejdůležitější z nich je dotace na rekonstrukci hlavního zdroje pitné vody Berounka. V jejím rámci budou kompletně vyměněny všechny filtry a dojde k modernizaci chemického dávkování úpravy vody tak, aby se v budoucnu mohl rozvod pitné vody po městě rozdělit na dvě tlaková pásma. Tato akce má rozpočet 11 milionů Kč se spoluúčastí města ve výši 6 milionů.

Těsně před koncem roku byla navíc schválena dotace ve výši 3 miliony Kč ze Státního fondu životního prostředí ČR na revitalizaci vodního zdroje na Kejnském potoce, spoluúčast města je cca 2,2 milionu Kč.

Další dvě velké investiční akce prakticky vůbec nezatíží městský rozpočet. Na odbahnění tůň a následnou revitalizaci tohoto území (rozpočet 8 milionů korun) se podařilo získat dotaci se 100% krytím. Na stavbu venkovního sportoviště v areálu školy přispěje významnou částkou soukromý dárc.

„Rozpočet této stavební akce je 8,6 milionů Kč. Spoluúčast ve výši 3,6 milionů Kč daruje městu rodina Zuskova. Za tento dar bych jim chtěl jménem města velmi poděkovat. Zuskovi budou financovat i stavbu pevné sportovní haly na místě dnešní nafukovací haly, která započne již letos. Řevnice díky těmto dvěma stavbám získají moderní multifunkční sportoviště, která budou dopoledne sloužit škole a odpoledne a o víkendů všem dětem i ostatním obyvatelům města,“ konstatuje Tomáš Smrčka.

Další investiční akcí letošního roku bude oprava dřevěného skladu v lokalitě přednádraží. „Leckomu možná připadá tato investice v době úspor zbytečná. Pokud by město tuto dotaci ve výši 3 miliony 826 tisíc Kč se spoluúčastí 2 miliony 443 tisíc Kč nevyužilo, už by v budoucnu velmi pravděpodobně žádnou dotaci na Dřevák nezískalo. Část vynaložených prostředků se městu navíc vrátí využitím stavebního řeziva z vlastních zdrojů,“ vysvětluje starosta.

Schválené je rovněž přijetí dotace na stavbu nové promenádní lesní cesty na Pišťák, která povede podél koryta Nezabudického potoka. Z celkových nákladů ve výši 3 miliony korun uhradí město 500 tisíc. Cesta by se svojí kvalitou měla vyrovnat stále oblíbenější Burešovce.

Městu se rovněž nově otevřela možnost získat velmi výhodnou dotaci na rekonstrukci místních komunikací. Řevnice požádaly o finance na dokončení rekonstrukce Sochorovy ulice společně s ulicemi Divadelní a Příkrou. Žádost o dotaci už je podána, a pokud bude úspěšná, získá město prostředky ve výši 10 milionů Kč, ze svého bude hradit 2 miliony Kč.

Jiné finanční zdroje

V přípravě na podání jsou pak dvě žádosti o dotace na zateplení penzionu pro seniory a přestavbu plechového skladu hasičské zbrojnice na zděný. „Financování spoluúčastí u těchto dvou akcí v případě získání dotace nebude stát město aktuálně žádnými prostředky. Na spoluúčast plánujeme úvěr, který se bude splácet z fondu oprav tvořeného nájmy, které se v těchto budovách platí,“ shrnuje starosta.

Přestože je rozpočet města pro letošní rok, jak již bylo řečeno, postaven velmi střízlivě, je pochopitelné možné, že propad příjmů bude ještě vyšší, než se předpokládá, a k jeho dorovnání nebude stačit ani výše zmíněná rozpočtová rezerva z roku 2020. V takovém případě by město akutně využilo kontokorent u České spořitelny, který si nechalo zřídit, ale zatím z něj žádné peníze nečerpalo. „Dojít k tomu může v měsíci, kdy se příjmy z daní fyzických i právnických osob výrazně propadnou a my budeme muset zrovna proplácet zmiňované spoluúčasti. Zkušenost z letošního roku je našťastí taková, že po propadu následoval v dalším měsíci zase nárůst. Stát navíc poskytl obcím mimořádnou kompenzaci ve výši zhruba 4 milionů Kč. Rád bych proto věřil, že ani letos nenechá stát obce na holičkách,“ přeje si na závěr Tomáš Smrčka. ■

JAK DÁL S ÚZEMNÍM PLÁNEM?

Proces projednávání nového územního plánu byl prakticky zastaven soudním sporem o platnost místního referenda, respektive té jeho otázky, která se týkala regulace zástavby v areálu bývalé Eurovie. Na klíčovém dokumentu pro rozvoj města se přitom pracuje už třetí volební období, bezmála osm let. Bezpodmínečně projednaný a schválený pak musí být do konce roku 2022, kdy končí platnost všech územních plánů pořízených před rokem 2007.

Text Marie Reslová, Matěj Barták

Cesta do slepé ulice

Na jaře minulého roku měl pořizovatel (černošický odbor územního plánování) připraveno vypořádání námitek a připomínek od občanů i vlastníků. Zastupitelé na půdě výboru pro územní plán dospěli po roce a půl jednání ke kompromisu o podobě transformace průmyslového areálu u nádraží (maximálně 60 bytů, občanská vybavenost, zeleň, drobná výroba a služby). Návrh nového územního plánu tak byl připravený k opakovanému veřejnému projednání a následnému schválení.

Zástupci petentů, kteří dlouhodobě vystupovali proti „nadměrné výstavbě v Řevnicích“ a v Eurovii zvláště, ale na kompromis nepřistoupili. Trvali na tom, že v místech brownfieldu za nádražím se žádné byty stavět nebudou, a vyvolali na to téma referendum. Zastupitelé pak na základě právních posudků o nevhodnosti otázek, které navrhl přípravný výbor, vypsali městské referendum se „svými“ otázkami, které se konalo na začátku října. V hlasování občanů sice mírně převládl názor, že se v Eurovii stavět byty nemají, výsledek ale nebyl pro další postup zastupitelů závazný, protože nezískal nezbytných 50 % hlasů. Zástupci přípravného výboru se obrátili na soud – žádali, aby rozhodl o neplatnosti hlasování, které by následně umožnilo vyhlásit referendum znovu a s „jejich“ otázkami.

Krajský soud jim vyhověl, avšak město, přesvědčené o správnosti svého postupu, podalo proti tomuto rozhodnutí kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu. Ten nemá pro její projednání závaznou lhůtu. Přitom do doby, než rozhodne, není možné vypsát nové referendum. A nedává ani smysl, aby město pokračovalo v projednávání upraveného územního plánu, který počítá v Eurovii s výstavbou bytů, protože může dojít k dalšímu referendu, jehož výsledek připravenou variantu regulace pro dotčené území odmítne.

Co hrozí

Pořizovatel ve spolupráci se zpracovatelem (ateliér Pavel Hnilička Architekti) a určeným zastupitelem (starosta Tomáš Smrčka) musí co nejdříve najít z patové situace východisko. Kdyby se totiž právní spor protáhl (třeba kdyby Nejvyšší správní soud vrátil rozhodnutí k novému projednání krajskému soudu), může se stát, že Řevnice nebudou mít na konci příštího roku žádný územní plán. Ale i kdyby bylo v dohledné době rozhodnutí krajského soudu potvrzeno, není vyhráno.

Pokud by nové referendum, které přípravný výbor avizuje, závazně odmítlo jakoukoli bytovou výstavbu v Eurovii, vrátil by se proces přijímání nového územního plánu pravděpodobně o několik kroků zpět: zpracovatel by musel navrhnout nově koncipované řešení území a jeho regulaci, už bez bytové výstavby. Pořizovatel by návrh musel projednat s dotčenými orgány. Obča-

né a vlastníci areálu by museli dostat možnost vznést k novému řešení lokality připomínky a námítky. Tyto kroky by vyžadovaly spoustu času, takže by i v tomto případě hrozilo, že město nestihne do konce příštího roku územní plán vydat.

A zatím se staví

Problémy s absencí nového územního plánu však mají Řevnice už nyní. Začalo se totiž rychle stavět na pozemcích, kde by po jeho schválení už nikdo nové domy postavit nemohl. O stavební povolení žádají individuální stavebníci na okraji tůň i nové developer-ské projekty v ulici V Luhu, na loukách za Čajkovského ulicí a na dalších místech. Paradoxně tak může vzniknout zhruba stejný počet bytových jednotek, o jaký vede boj přípravný výbor v areálu Eurovie.

V novém územním plánu je navrženo zmenšení zastavitelného území o 120 000 m². Jedná se o pozemky z různých důvodů nevhodné pro rozvoj města – ohrožené povodněmi, s komplikovanou dopravní dostupností či nedostatečnou infrastrukturou. Pro řadu dalších ploch, které zůstávají stavební, je pak navržena jiná, z hlediska ochrany krajiny a urbanistické koncepce vhodnější regulace.

Stavební aktivity na těchto místech vyvolávají přirozeně nespokojenost občanů. V ulici V Luhu vznikla petice. Více než padesátka občanů v ní žádá, aby město zabránilo nové výstavbě a upozorňuje na riziko záplav i dlouhodobě neřešenou a nebezpečnou dopravní situaci. Proti stavebnímu rozvoji ve své čtvrti se ohradili rovněž členové Spolku Za vodu, kteří upozorňují na špatnou dopravní dostupnost lokality (jednosměrná lávka a úzká, nevhodná komunikace ze strany Letů). Apelují na vedení města, aby za této situace nedovolilo nové stavby a rozrůstání sportovních a rekreačních aktivit.

Město a investor

Město má omezené možnosti bránit výstavbě, pokud ji dovolu- je stávající územní plán a odbor územního plánování v Černošicích vydá se stavebním záměrem souhlas. Ale nějaké má. Rada města si pro tento případ objednala právní posudek advokátní kanceláře David Záhumenský. Jasně v něm stojí, že „ze samotného územního plánu pro vlastníka nevyplývají žádné záruky za to, že bude moci stavět,“ a také že „město má povinnost chránit zájmy samosprávy a svých občanů“. Tedy může a má povinnost jako účastník stavebního řízení ovlivňovat novou výstavbu tam, kde pro to jsou zřejmé důvody: namítnat například její „negativní účinky na své nemovitosti“ nebo argumentovat nedostatečnou infrastrukturou a podobně.

Posudek také doporučuje se stavebníkem předem smluvně dohodnout jeho podíl na zajištění infrastruktury města, buď formou finančního příspěvku nebo například vybudováním chybějících

sítí či komunikací. Manuál pro to už dokonce Řevnice mají: *Zásady pro výstavbu na území města Řevnice – Pravidla pro jednání s investory* v září schválilo městské zastupitelstvo. Dokument obsahuje jasný postup i konkrétní výši finančního příspěvku podle typu výstavby.

Uzavření smlouvy je ale dobrovolné. Když se investor s městem na smlouvě nedohodne, je na něm, jak bude dále v prosazování svého stavebního záměru postupovat. Zmíněná pravidla zvyšují šanci, že město dokáže zabránit některým škodám, které vznikají absencí nového územního plánu. Zřejmé ale také je, že město odkládané schválení nové územní dokumentace poškozuje a že není v jeho silách ve všech případech nevhodné výstavbě zabránit, neboť ani v zájmu města a občanů nelze zcela pominout práva vlastníků. Vzhledem k ceně pozemků v Řevnicích by v případných soudních sporech šlo o vysoké finanční částky.

Jak z toho ven

V této situaci se také nabízí institut stavební uzávěry. Na tuto možnost poukazují členové přípravného výboru pro referendum. Město podle nich už dávno mohlo tímto způsobem výstavbě na dotčených lokalitách zabránit.

Využití stavební uzávěry je ovšem z mnoha důvodů komplikované. Po dobu vyhlášení je paralyzována veškerá stavební činnost v dané lokalitě. Pokud je to na delší dobu, mohou se někteří vlastníci pozemků cítit poškozeni a hrozí soudní řízení. „Stavební uzávěra je opatření obecné povahy a vyhláší ho rada města tam, kde se připravuje změna a předpokládá se, že to bude rychlé,“ vysvětloval starosta Tomáš Smrčka na prosincovém jednání zastupitelstva. Podle něho není stavební uzávěra instrument, který by se používal při přípravě nového územního plánu, ale v případě pořizování rychlých změn ÚP, a proto ji také předešlý starosta Libor Kvasnička nevyhlásil. Ten potvrdil, že se stavební uzávěra nemůže týkat jednotlivých pozemků, ale celého konkrétního území: „Musí se zdůvodnit, proč to chceme, a vyfutrovat to právně tak, aby to obstálo před soudem,“ doplnil Kvasnička.

Smrčka dodal, že není zastáncem této restriktce, ale že si vedení města nechá zhodnotit možnosti jejího použití. Jako smysluplné vidí využití stavební uzávěry v oblasti Vrážky, pro případ, že by vlastníkově došla trpělivost s délkou schvalování územní dokumentace. V té stávající jsou podle něho zcela nevhodně navrženy ulice a zelené pásy, které by způsobily masivní stékání dešťové vody do města.

Nouzové řešení

Zdá se, že nejrychlejším, ne-li jediným východiskem z patové situace by mohlo být zachovat pro lokalitu Eurovie stávající regulaci, která není v rozporu s požadavky přípravného výboru pro referendum. Umožňuje v areálu rozvíjet drobnou nerušící výrobu a služby a zastavět 50 % území (v tuto chvíli je zastavěno cca 30 %). Obsahuje také povinnost oddělit okolní bytovou zástavbu 15 metrů širokým pásem vysoké zeleně. Šance na transformaci brownfieldu na obyvatelnou část města tím ale padá.

Zastupitelstvo starostu na svém prosincovém zasedání zavázalo, aby s ohledem na soudní spory související s místním referendem do 22. ledna prověřil u pořizovatele územního plánu možnosti, jak pokračovat v procesu projednávání ÚP s regulativy pro areál Eurovie, které by odpovídaly těm stávajícím. Starosta hodlá tento postup projednat i s právníky. Chce si být jistý, že pro město nepředstavuje nějaká finanční či jiná rizika. ■

Městská policie Řevnice radí a informuje

V první řadě bych chtěla všem Řevničanům poděkovat za spolupráci při dodržování vládních nařízení během nouzového stavu a za celý kolektiv MP Řevnice vám popřát krásný nový rok, hlavně hodně zdraví.

S vánočními svátky a příchodem nového roku vždy ve větší míře řešíme záležitosti spojené s nálezy ztracených psů. Proto apeluji na všechny, aby dobře zvážili pořízení psa jako „vánočního dárku“. Není nic smutnějšího než několik týdnů po Vánocích nalézat psy uvázané u kontejnerů, stromů nebo zmatené pobíhající po silnici.

Jako každý rok žádáme majitele psů o jejich zabezpečení při silvestrovských oslavách, nejjistější je zavírat je na tuto noc doma, protože hluk pyrotechniky je pro psy velmi stresující. Pokud psa nemůžete mít z jakéhokoli důvodu zavřeného a hrozí jeho útěk, myslete na jeho co nejlepší označení pro rychlou identifikaci při jeho nalezení.

Od 1. ledna 2020 vstoupilo v účinnost povinné označování psů mikročipem. Předanou hodnotou tohoto úkonu je skutečnost, že psa lze zaregistrovat do databáze čipovaných psů. V případě nálezu lze pak psa pomocí čipu velmi rychle identifikovat a vrátit zpět majiteli. Vždy se informujte u veterináře, který čip aplikuje a jak je možné ho registrovat.

Pokud psa nechcete zařadit do registru, je ideálním řešením známka na obojku nebo kapsle na obojek (viz ilustrační foto). V ní můžete nechat telefonní kontakt nebo adresu. Prosím, myslete na to, že čím více identifikačních ukazatelů na sobě bude pes mít, tím méně času stráví v kotci a tím méně bude vystaven stresovým faktorům.

Text: vrchní strážník
Veronika Matoušková
Foto: superzoo.cz

Koblihy v lese

Jako reakce na text o krmení divokých zvířat a ptáků v minulém čísle Ruchu nám do redakce přišly fotografie hromad pečiva, koblih, koláčů a loupáků, v řevnickém lese. S tím, že tam objevují pravidelně. Zeptali jsme se pana Michala Klinera, který má na radnici na starost vše kolem lesního hospodářství, zda ví, jak se pečivo v lese vzalo a zda nemůže ublížit vysoké zvěři, která podobnou potravu dostávat nemá.

„Rozhodně si myslím, že toto není v pořádku a zasadím se o zjednání nápravy,“ odpověděl nám obratem. „Na druhou stranu je také třeba říci, že je rozdíl mezi přikrmováním zvěře a vnaďením zvěře černé. V tomto případě se zcela jistě jedná o druhou možnost, na kterou bylo použito ne zcela vhodné vnaďadlo,“ vysvětlil pan Kliner původ koblih.

Účelem vnaďení je podle něho přilákat zvěř na místo, kde je možné ji bezpečně ulovit, tedy pryč z těsné blízkosti lidských obydlí, a zmírnit tak škody, které způsobují (viz rozhovor v Ruchu 12/2020). Dokladem účinnosti těchto opatření pak jsou počty ulovených divokých prasat v řevnické honitbě.

mare

Zažít bezpodmínečnou lásku aneb Pomáháme u Berounky

Dobrá vůle pomoci těm, kteří to potřebují, je v poslední době veliká, koronavirové krizi navzdory. Přináší povzbuzující příběhy. Když před měsícem oslovila Martina Janoušová facebookovou skupinu Sousedé u Berounky s prosbou o obstarání vánočních dárků pro děti, jejichž rodiny jsou v existenční tísní, ozvalo se jí víc ochotných lidí, než bylo potřeba. Úspěšná je i potravinová sbírka pro Farní charitu Řevnice, která stále probíhá. Budeme stejně štedří i v novém roce při tradiční Tříkrálové sbírce?

Text: Marie Reslová

I malá pomoc je velká vzpruha

Farní charita Řevnice vznikla před dvaceti lety. Funguje na dobrovolnické bázi. Vyhledává lidi v nouzi, stará se o ty, které potkalo nějaké neštěstí – nemoc, ztráta zaměstnání, rozvrat manželství nebo závislost v rodině –, a dokáže je podpořit. Pomoc je zvlášť cílená na děti.

Od roku 2009 ji vede Eva Vaculíková, odhodlaná dáma, redaktorka a sokolka. Za základ pomoci považuje silné charitní společenství, které tvoří dvacet až třicet lidí z Dobřichovic, Řevnic a okolí: „To je tady opravdu vzácné, že si lidi všimají těch kolem sebe. Zároveň jsou už tak zkušenější, že hned navrhnou, co by komu mohlo pomoci, a hledají způsoby, jak to udělat.“ Sama pak charitní činnost zajišťuje a udržuje tak, aby byla dlouhodobě možná jen při zapojení dobrovolníků. Ti musejí navzájem vyrovnávat své síly a časové možnosti tak, aby nikdo „nepadnul a nevyhořel“.

Tříkrálová sbírka je – vedle individuálních darů – pro řevnickou charitu zdrojem prostředků na celoroční působení. 35 % z peněz, které koledníci vyberou, připadá Arcidiecézní charitě na větší projekty, které jsou známy dopředu – může to být třeba podpora charitních domů nebo nemocnice v Ugandě. Ze zbývajících 65 % posílá zdejší charita čtvrtinu prostředků Farní charitě Neratovice, která má pobočku v Černošicích a poskytuje v okolí profesionální ošetrovatelské služby.

Vedle každoročních osmdesáti až devadesáti tisíc korun z tříkrálové sbírky je důležitým zdrojem pro působení Farní charity Řevnice zapojení do Fondu evropské pomoci nejchudším osobám (FEAD). „Je to chytře vedený projekt materiální pomoci,“ vysvětluje Eva Vaculíková. Lze z něj získat nejen trvanlivé potraviny, ale i hygienické potřeby nebo nádobí či jednoduché šatstvo. „My také do rodin s různými defekty nikdy nedáváme hotové peníze. Poskytneme jídlo, zaplatíme uhlí, školní pomůcky, tábory, obědy...“, dodává paní Eva. V žádosti pro FEAD charita neuvádí jména lidí, kterým pomáhá, ale musí vykazovat, jak s příjemci pomoci dále pracuje.

V současnosti pomáhá Farní charita Řevnice zhruba dvaceti rodinám – některým třeba jen jednou za rok, jiným pravidelně. Paní Eva vidí pomoc realisticky: „Nedokážeme nikoho zbavit závislosti, ale dokážeme děti, které vyrůstají v neutěšených poměrech, poslat třeba na tábor, aby byly v nějakém radostnějším prostředí. Jsou rodiny, které se do úzkých dostanou jen na nějaký čas, například matky s dětmi po rozchodu s partnerem. Než si vyřídí všechny dávky, na které mají nárok, a vzpamatují se z toho, mohou se dostat do chudoby, do vážných existenčních problémů. Pak i malá pomoc často pomůže, jako taková vzpruha. Bývají překvapené, že jim někdo chce pomoci. Jsou to velice hezké okamžiky.“

Jak to v praxi probíhá? „Rodinu navštívíme a snažíme se zjistit, co se děje. Máme mezi sebou i odborníky na sociální služby, ale nikdo nám žádné informace říkat nemusí, ani je z těch lidí nedolujeme. Vidíme, že tam nouze je, snažíme se zjistit proč, a hlavně co by jim tak mohlo pomoci,“ popisuje paní Eva. Člověk, který charitu na rodinu upozorní (ale může to být i někdo jiný), se stává jakýmsi „patronem“. Bývá to někdo, kdo bydlí poblíž, s rodinou se stýká nebo ji zná přes dítě ze školy. Navrhne, co by potřebovala, a podle finančních možností pak charita pomůže.

Zda je či není někdo věřící, není pro pomoc farní charity určující. „My ani neevangelizujeme,“ usmívá se paní Vaculíková. „Na to jsou lidé pro tu věc vzdělaní. Chceme jen pomáhat, chceme, aby se ti lidé setkali s nezištnou láskou. Kdo se s ní setká, setká se s Bohem. Ale to jim neříkáme. Jsme katolická charita, hlásíme se k tomu. V trpících vidíme trpícího Krista. Ale že bychom potřebné nějak prosívali podle víry, to vůbec ne. Naprostá většina jsou nevěřící.“

Když někdo potřebuje pomoc, může se obrátit přímo na paní Vaculíkovou nebo na kohokoli, koho zná a o kom ví, že má k řevnické charitě blízko. Komu důvěřuje a chce se mu se svojí situací svěřit. Může se spolehnout, že to, co mu řekne, zůstane důvěrné.

Dobřichovická „dobroserka“

Paní Martina Janoušová provozuje kosmetický salon v Dobřichovicích. Původním povoláním je ale sociální pracovnice a vůbec má spontánní pomoc druhým „v krvi“. Jako dobrovolnice odjela do dětského domov, který jiná Češka založila pro opuštěné děti v Nepálu. Během uprchlické krize se vydala na hranice Bosny, aby pomohla na místě. V Řijnu se podílela na sbírce pro uprchlický tábor v Řecku na ostrově Lesbos a po novém roce bude znovu sbírat materiální pomoc – stany, spacáky, přikrývky a další věci pro lidi přestěhované z vyhořelého tábora Moria.

Lidi sobě podobné láskyplně nazývá „dobrosery“. Když v televizi slyšela o prázdných potravinových bankách a uvědomila si, že letošní celostátní sbírka potravin bude probíhat jen omezeně, šla do akce. Nechtěla vymýšlet něco, co už je vymyšlené: „Oslovila jsem Farní charitu Řevnice, která rodinám pomáhá dlouhodobě, umí to a ví, co potřebují.“ Té její iniciativa přímo spadla z nebe.

„Projekt evropské materiální pomoci má vždycy takové nepříjemné mezery,“ vysvětluje Eva Vaculíková situaci, ve které se charita před pár týdny ocitla. „Když jedno období skončí, musí se pro materiální pomoc znovu vysoutěžit dodavatelé. Jde o hodně položek, takže to nějaký čas trvá. Rodiny už jsou zvyklé, že je podporujeme, ale my najednou nemáme z čeho. Tentokrát to zrovna padlo na předvánoční období, které je zvlášť citlivé.“

Paní Martina to zachránila tím, že vyhlásila na facebooku ve skupině Sousedé u Berounky sbírku potravin, která stále trvá, protože charita dosáhne na pomoc z FEAD až na konci února. Tašky s nákupem je možné přinést k ní na dvorek, odtud se jednou za pár dní převážejí do skladu řevnické charity a k potřebným. „Nejde jen o to lidi nakrmit, ale mít s nimi vztah, poklepat jim na rameno a říct, to se může stát každému. Když vidí, že na to nejsou sami, tak se od toho dna odrazí,“ vnímá přidanou hodnotu pomoci paní Janoušová.

Farní charita dosud sociální síť nepoužívala. Výzvu stát se Ježíškem pro děti z devíti rodin, které jsou v její péči, rovněž vyhlásila paní Janoušová na Sousedech u Berounky a měla obrovský ohlas. Velmi rychle se našli ti, kteří dětem přesně splnili jejich přání a paní Martina s pomocí dalších ještě přidala kosmetické dárky pro rodiče. Líbí se jí, že charita striktně zachovává anonymitu rodin, že je pomoc ohleduplná vůči dětem a nestigmatizuje je. Ani ona neví, komu pomáhá. „Mají prostě správnou vizi,“ shrnuje práci farní charity paní Martina.

Velký ohlas mělo také pečení pro zdravotníky. Dvakrát napekli dobrovolníci z charitního společenství, prikoupili ovoce a džusy a vypravili auto do nemocnic. Potřetí dali výzvu na facebook Sousedé od Berounky: „A to byl tedy fičák,“ směje se paní Eva. „Všichni mi píšou, že by pekli dál, tak to asi v lednu znovu zopakujeme.“ Bála se prý, zda to zdravotníky nebude spíš otravovat, když mají tolik práce, ale sama se přesvědčila, že dortíčky, bábovky a sušenky napečené s láskou udělaly radost. „Psali nám poděkování, posílali fotky. Ne, že by to pečení samo o sobě něco řešilo, je to spíš vyjádření, že my tady si vážíme jejich práce,“ vzpomíná.

Tříkrálovou sbírku, na které je práce charitního společenství finančně závislá, letos ovšem zkomplikoval covid. I tady přišla Martina Janoušová s nápadem. Koledníci natočí video a osloví sousedy s prosbou a požehnáním virtuálně. Natáčelo se

Tři králové přijdou letos také online

Obdarujte je na portálu

www.trikralovasbirka.cz

Portál www.trikralovasbirka.cz – to je místo, kde zazní tříkrálová píseň i požehnání. Tam najdete také virtuální kasičku. Ta poslouží jako platební brána až do 24. ledna 2021.

Snadno můžete přispět místní charitě, když zvolíte město Řevnice nebo PSČ 252 30.

A označte si svůj dům nápisem

K+M+B+2021

Ať Kristus požehná tomuto domu (Christus mansionem benedicat)

Svým příspěvkem umožníte Farní charitě Řevnice, aby se i nadále starala o jednotlivce a rodiny, které se ocitly v tíživé životní situaci.

Farní charita Řevnice, nám. Krále Jiřího z Poděbrad 20, 252 30 Řevnice, číslo účtu: 229694645/0300, e-mail: revnice@praha.charita.cz
<http://revnice.farnost.cz>

těsně před Vánoce u ní na dvorku, scénáře a režie se ujala Lucie Kukulová a do rolí angažovala celou místní rodinu – Králové. Natáčením a střihem přispěl dobřichovický DOBNET. Na výsledek se můžete podívat na facebooku Ruchu nebo Sousedé u Berounky. A hlavně nezapomeňte do virtuální kasičky Tříkrálové sbírky přihodit nějakou tu korunu. I malá pomoc se počítá a bude jí letos jistě zapotřebí. ■

Jak přispět

Na mail Farní charity Řevnice revnice@praha.charita.cz se může Evě Vaculíkové ozvat každý, kdo potřebuje pomoc, ale i ti, kteří naopak chtějí pomáhat. Můžete také upozornit na svízelnou situaci rodiny ve svém okolí.

Pokud chcete přispět do potravinové sbírky, je možné nechat nákup na dvorku před kosmetickým salonem paní Janoušové na adrese Palackého 453, 252 29, Dobřichovice.

Do tříkrálové sbírky můžete přispět na webu www.trikralovasbirka.cz, najdete tam i možnost, jak směřovat peníze k místní charitě. Dar je také možné poslat přímo na účet Farní charity Řevnice: 229694645/0300.

Jednou to třeba budeme potřebovat my

Text: Marie Reslová

Markéta Sedláčková-Davidová je mladá žena s nevyčerpatelnou energií, máma tří dětí. Před časem se rozhodla, že pomůže těm, kteří zrovna nemají v životě štěstí. A už pět let dokazuje, že to jde i bez institucí, jen s podporou místní komunity, sousedů a přátel.

Jaký byl první příběh, který vás vzal za srdce a rozhodl o tom, že jste založila účet a oslovila přátele, zda by se s podporou nepřidali?

Úplně první byla jedna místní rodina. Trochu atypická: žena opustila svého druhá a jejich dvě malé děti. Žila s nimi ještě babička, její matka. To ona mě kontaktovala, myslím, že to bylo skrz školu či družinu. Ještě jsem neměla založený transparentní účet, chtěla jsem jim s manželem pomoci jen za nás. Sešla jsem se s babičkou v Modrém domečku a vše s ní probrala. Problém byl, že ji, jako starší paní, už nikde moc nechtěli zaměstnat. Víím, že jezdívá do Prahy na noční směny doplňovat zboží do regálů, aby něco pro rodinu vydělala. Už to samo o sobě mi rvalo srdce. Otec si vydělával různými sezonními pracemi po okolí. Začala jsem dětem platit družinu, školní jídelnu a nakoupila potřebné věci do školy. O situaci rodiny jsem při různých příležitostech mluvila se svými přáteli. Byli v mírném šoku, že i u nás v Řevnicích jsou lidé, kteří takovou pomoc potřebují. Žijeme v sociální bublině. Spíše řešíme, zda a kam si můžeme dovolit jet na dovolenou. To, že jsou kolem nás rodiny, které si nemohou dovolit zaplatit obědy ve školní jídelně, že jsou rodiny, kde je obrovský problém, když dítě ztratí pravítko, protože ten měsíc není na nákup nového – to jsou věci, které k nám normálně nepronikají. A tak jsem si řekla, že se třeba přidá víc našich přátel, 15. února 2015 jsem zajela do banky v Praze a založila transparentní účet, aby bylo od začátku jasno, kolik peněz přichází, a hlavně kde pomáhají.

Odhadnete, kolika rodinám v nouzi jste už pomohla a kolik peněz jste pro tyto potřeby dala dohromady? Kolik lidí vám přispělo nebo přispívá?

Celkově jsme za těch 5 let pomohli asi 25 rodinám. Někdy jde o jednorázovou, častěji o dlouhodobou pravidelnou podporu. Zrovna nedávno jsem se na tu částku dívala, neboť se snažím vždy ke konci roku všem, kteří peníze posílají, poskytnout přehled, komu a jak jejich peníze pomohly. A docela mě překvapilo, že už jsme pomohli částkou přes 250 tisíc korun. Mám takové silné jádro, lidi, kteří posílají peníze od začátku pravidelně každý měsíc, pak jsou ti, kteří pošlou jednou ročně větší obnos, a další zas porídí konkrétní věc, která je zrovna potřeba, třeba nákup. Někteří přestanou posílat, ale je hezké vidět, že se mi ozývají i lidé, kteří naopak od někoho slyšeli, že něco takového existuje, a rádi by se k nám přidali. K dnešnímu dni máme asi 20–22 pravidelných přispěvatelů od 50 Kč po 500 Kč, a pak pár jednorázových, kteří pošlou i víc.

Jaký je typický příběh rodiny, které pomáháte?

Typicky je to rodina, kde je jen jeden rodič a víc než jedno dítě. Samozřejmě jsou to převážně samoživitelky, kde jejich partner odešel a ony mají malý příjem. Jejich návrat do práce není z důvodu nízkého věku dětí zatím možný a na soukromou školku, kde by jim je vzali dřív, přirozeně nemají. Dále to bývají prarodiče, kteří se starají sami o svá vnoučata a nejsou schopni z jednoho, většinou velmi nízkého příjmu zvládnout některé finanční položky.

Co nejčastěji ty rodiny potřebují a jak se o nich dozvídáte?

Velmi pomáhá, když jim pomůžeme s platbami za školní jídelnu

nebo družinu, kde je o jejich děti odpoledne hezky postaráno a oni tak mají větší prostor najít si práci. Dále jsou to nákupy školních pomůcek, které velmi zatěžují jejich rozpočet na začátku školního roku. Několikrát jsme uhradili školní výlet, na který rodiče neměli a dítě by jako jediné na výlet se svými spolužáky nejelo. Také razím heslo: „Kdo si hraje, nezlobí“, a tak se snažíme každému dítěti přispět na jeden kroužek nebo ho uhradit. Dvakrát jsme podpořili nákup hudebního nástroje, neboť dítě bylo velmi nadané, ale koupě nástroje byla zcela mimo možnosti rozpočtu rodiny. Byly to i první pořádné nové botičky pro roční holčičku, která tragicky přišla o otce.

Mám tady už za těch 5 let vybudovanou velkou síť lidí, kteří o našem projektu ví. Mezi nimi jsou lidé z vedení i provozu řevnické základní školy, kteří přicházejí s dětmi do přímého kontaktu, a když cítí, že na některé úhrady jejich rodič velmi těžko dosahuje, tak mu o našem projektu jemnou formou řeknou. Naznačí a dají jim na mne kontakt. Vždy nechají jen na nich, zda mě kontaktují a dohodneme se na spolupráci. Občas píšu o našem projektu na facebooku v místních skupinách, kde se mi ozývají jak lidé, kteří nabízejí pomoc, tak ti, kteří aktuálně pomoc potřebují.

Přibývá v koronavirové době lidí v nouzi, kteří se na vás obracejí?

Ano, mám o něco víc proseb o finanční výpomoc, hlavně na potraviny. V našich dlouhodobě podporovaných rodinách se pomoc proměnila převážně na potravinové a drogistické nákupy, což je logické, neboť škola v klasické podobě není, a tudíž odpadávat platby za školní obědy a družinu.

Pomáhat lidem možná není vždycky snadné, stojí to čas, peníze a vyžaduje to trpělivost i toleranci. Na jaké problémy narazíte? A co vás motivuje, že jste to dosud nevzdala?

O tom by vám nejlíp asi řekl můj manžel a děti. On trpělivě a s tolerancí snáší mé odjezdy na nákupy se samoživitelkami, kdy zmizím i na pár hodin, protože žádná z nich nemá auto, aby tašky pak odvezly domů. Vyzvedávám je a pak rozvážím zpět. Občas při tom zapomenou nakoupit pro naši domácnost. Naše děti mi rozložené vyndávají z kufru auta své staré hračky, které vezu jiným dětem. Nenarážím na žádné problémy, vztah mezi mnou a konkrétními lidmi, kterým pomáhám, musí být velmi osobní až důvěrný. Je pro mě velmi těžké mě poprvé kontaktovat a prosit o pomoc. Já to chápu, snažím se s nimi mluvit na rovinu a říct jim, že kdybychom nechtěli pomoci, žádný účet tu nezaložíme a neudržíme, jsme tady právě pro ně! Jednou to třeba budeme potřebovat my, a to mě motivuje!

Vzpomenete si na okamžik, kdy vás lidé, kterým jste pomohla, vysloveně vytočili? A naopak, které momenty spojené s pomocí druhým jsou pro vás nejradostnější?

Jistě, jsou i momenty, kdy se člověk opravdu snaží, pomůže, zajistí jídlo, kroužek, oblečení a oni pak jdou a koupí si něco, co by, myslím, nemuseli. Něco podle mě zcela zbytečného, ale já si pak vždycky řeknu, že nejsem jejich matka. Že musí trochu chtít i oni sami a hlavně si to uvědomit. A radostné? Pokaždé když vidím jít konkrétní dítě z kroužku šťastné domů, když vím, že mohlo jít na oběd se svými spolužáky a pak si jít hrát s nimi do družiny, když slyším jiné zahrát novou skladbu na nástroj od nás nebo vidím fotku ze školního výletu, kde mohlo být díky lidem, kteří nezištně pomáhají, a užít si to tam. A i to vědomí, že mají na chvíli dobré a zdravé potraviny a jejich rodiče klidnější spání – od toho se odvíjí pohoda a nálada v rodinách, a to je asi nejdůležitější. A samozřejmě mě těší ta obrovská skupina lidí, kteří mají možnost, chuť a vůli nezištně pomáhat. ■

O mlynářích na Berounce

Pod Černou skálou prý býval k vidění vodník. Dodnes dokonce někteří staří rybáři vyprávějí o neskutečně velkém sumci, který obývá vody, odrážející černou barvu skály nad řekou. Kolikrát jim zpřetrhal vlasce s nástrahou a kolikrát ho viděli na hladině spolknout celou kachní rodinu. Navíc se tu objevují nebezpečné víry, které již pohltily nejednoho neopatrného plavce. Takže nejspíš vodník. Jestli je to pravda, nevím, ale jisté je, že jednou do řevnického dění vodník opravdu zasáhl, a to nemalou měrou. To bylo tak...

Text: Zdeněk Valeš | Ilustrace: Barbora Dvořáková

Řeka Berounka kdysi tekla přímo pod kostelem a kroutila se v místech, kde jsou dnes tůně. Na jejím toku řevničtí postavili dřevěný jez, jehož zbytky se našly při dláždění pražské silnice, někde v místech, kde se dnes odbočuje do ulice k nádraží. Pod ním nechali vybudovat mlýn, jehož nájemce mohl vybírat poplatek od vorařů za otevření vrátek v jezu. Městys vzkvétal a brzy jeden mlýn nestačil. Kousek pod původním mlýnem povolili vybudovat další a listinami zaručili dostatek vody v náhonu pro oba mlýny i rozdělení poplatku za průjezd přes jez. Dlouhá léta se oběma mlynářům dařilo dobře. Jenže pak přišla na východě vojna s Turkem, pole plodila málo obilí a řekám se nedostávalo vody. Mlynář horního mlýna si usmyslel, že odvede všechnu vodu z náhonu k sobě, a přestal se dělit i o vorařský poplatek. Když za ním Václav, mlynář z dolního mlýna, přišel, aby se poptal, proč tak učinil, nechával se horní mlynář zapírat a dokonce ho vyhnal. Václav se tedy obrátil na řevnické konšely, kde se mu však zastání nedostalo. Roztrpčilo ho, jak s ním vyběhli, ale nezbylo mu než dát stížnost k pražskému soudu, aby se dovolal svých práv. Proces se však protahoval a Václavovu hospodářství se dařilo hůř a hůř. Poměry se nelepšily, i další rok byl suchý a neúrodný a on byl bez práce i bez peněz. A zoufalství plodí zoufalé činy.

Když u lidské spravedlnosti Václav zastání nenašel, obrátil se na temné síly. Po lesích naháněl víly a bludičky, v jeskyních a opuštěných šachtách hledal vstup do pekla, po nocích vyvolával duchy a strašidla. Ale marně. Zklamán světem, koupil si za poslední krejcar konopný provaz a šel se pověsit k řece na svou oblíbenou olši. Jenže, jak už to tak bývá, větev se pod vahou jeho těla ulomila a Václav spadl do řeky. Inu což, utopím se, řekl si a nechal se unášet proudem. Jenže jeho čistá duše byla tak lehká, že ne a ne klesnout pod hladinu. Navíc bylo v řece málo vody, a když začal drhnout zadkem o kamenité dno, vstal a došel zpátky na břeh. Sedl si na kraj a položil hlavu do dlaní. Ale i v tom největším zoufalství se často objeví jiskřička naděje.

Najednou k Václavovi přistoupil takový malý mužíček, oblečený v zeleném kabátě a ze šosu mu kapala voda. Oslovil ho podivnou řečí, která zněla jako směs češtiny, němčiny a francouzštiny, ale rozumět se mu dalo. „Václave, již dlouho pozoruji tvé neštěstí a došlo mi, že bych ti mohl pomoci,“ povídá ten chlapík. Václav poznal, že je to vodník, a odpověděl mu, že jestli ho může utopit, tak že bude rád, i když ví, že v té vyschlé řece to bude nesnadné, přece jen to byl chlap jako hora. Na to mu vodník odpověděl, že nic takového nemá v úmyslu a že by mu spíš pomohl znovu postavit na nohy jeho živnost. Déšť prý přivolat neumí, ale nějaká kouzla se zamlada naučil.

I začal podivně mávat pažemi a do toho pronášel nesrozumitelnou řeč zaklínadla. Na hladině se zničehonic objevil obrovský vír, který roztočil miliony kapiček vody. „Když ti řevničtí vodu nedají, tak at jí nemají ani oni,“ pronesl vodník

a ukázal víru, kudy se má vydat. Ten se hnul a vymlel řece nové koryto na opačné straně údolí. Ale tím vodníkovu čarování neskončilo – za pomoci vodního víru přenesl vodník Václavův mlýn na druhý břeh řeky kousek pod Černou skálou. Václavovi div nevypadly oči z důlků, stejně jako všem ostatním, co toho byli svědky.

Za chvíli bylo po všem. Řeka si zase poklidně tekla, jenže jinudy. Nad původním jezem zbylo jen pár kaluží a klapot horního mlýna utichl. Václav se ještě ani nevzpamatoval a už viděl, jak k jeho mlýnu míří první vozy naložené obilím. Rozhlédl se, ale už jen zahlédl, jak se pod hladinu noří sumčí ploutev. „Děkuji,“ zašeptal tiše a utíkal uvolnit mlýnské kolo.

Možná je to jenom pověst. Jisté ale je, že někdy na přelomu 16. a 17. století naše řeka náhle změnila koryto a nám zůstalo na památku její slepé rameno a zapomenutý středověký jez pod povrchem silnice. A mlýn, který na svém místě stojí dodnes. ■

Před 20 lety odešel Otakar Kukula (14. 3. 1931 – 10. 1. 2001)

Text: Jindřich König | Foto: archiv autora a Divadelního souboru Řevnice

Je to již 20 let, co nás opustil Otakar – Karyk – Kukula, a proto bych na něj rád několika řádky vzpomenu, neboť v novodobé řevnické historii zanechal zřetelnou stopu.

Karyk byl s Řevnicemi celoživotně spojen. Již koncem prvního desetiletí 20. století začal jeho dědeček Václav Čekan po narození svých dětí, dvojčat Václava a Anky, jezdit do Řevnic. Po svatbě Anky s Ing. Otakarem Kukulou, synem slavného českého chirurga, se manželům narodily dvě děti – v roce 1931 syn Otakar (Karyk) a o 5 let později dcera Andulka. Moji rodiče, stejné generace s Kukulovými, se v Řevnicích s Kukulovými stýkali, a proto i my děti jsme bývaly v častém kontaktu: sestra Radana byla o rok starší než Karyk a my s Andulkou jsme se narodili ve stejném roce.

Karyk byl od dětství velmi temperamentní hoch, ze kterého vyrostla charismatická osobnost. Měl schopnost navazovat kontakty s lidmi ve všech situacích a v kterékoli společnosti. To je „dar“, který u něj potvrzují jeho přátelé i bývalí spolupracovníci. Výchova v dětství asi nebyla snadná, pamatuji, že jsem kdysi četl oslavnou báseň na maminku Anku, kde mě zaujal verš „Anka s malým Karym svádí tuhý boj...“. Řevnice Karyk miloval od dětství, chodil zde do školy, na tenis a na plovárnu, také do Lesního divadla, které založil a vybudoval dědeček Čekan. Mládež po válce organizovala o letních prázdninách sportovní „klání“ jednotlivců i družstev v mnoha sportovních odvětvích. Chlapci kolem dvacítky vytvořili sportovní družstva, prvním byl SOŘOK, sportovní odbor Řevnického okarínového kvarteta (založil jej a vedl Jindřich Feld mladší, pozdější známý hudební skladatel). Druhým bylo ACŘSM, Atletický klub řevnického sdružení maryašníků (Karyk byl členem) a třetí skupinou byla BĚKUBA, tři hoši (dle počátku příjmení) – Karel Bělohorský, basketbalový olympionik z Londýna 1948, student medicíny Václav Kubr a další mladík jménem Batěk. Velmi oblíbenou hrou, ve které tato družstva soutěžila, byl „vodní fotbal“ na plovárně v bazénu pro dospěle neplavce. Ten si rády zahrály i mladší generace.

Po únoru 1948 přišly rodiny Čekanova a Kukulova o majetek. Karyk ještě v roce 1947 nastoupil jako učeň do dědečkovy továrny na klobouky, aby se v ní naučil „dělat vše od píky“. To po roce skončilo a musel hledat zaměstnání. Zkoušel různé obory, ale pracoval vždy jen po krátkou dobu, než ho z práce pro jeho původ vyhodili. Řadu let byl taxikářem. Po letech začal pracovat v Řevnicích v Oblastním podniku služeb, kde se stal úspěšným pracovníkem v nákupním oddělení. Později začal hrát v Lesním divadle a také se stal ve sportovní jednotě Slavoj Řevnice jednatelem výboru tenisového oddílu. Podruhé se oženil s řevnickou patriotkou Lídou Bejčkovou, se kterou má dceru Lucii.

V devadesátých letech dostala rodina při restitucích zpět rodinný majetek. Snažil se svým Řevnicím pomáhat, jak mohl: podpořil školu, Sokol, ZUŠ, divadlo, přispěl na rekonstrukci Zámečku a na řevnické zdravotnictví (např. koupil EKG). Po dvě volební období (1990, 1994) pracoval na radnici jako zastupitel. Nastupující zdravotní potíže mu zabránily v této činnosti pokračovat.

Karyk Kukula nečekaně zemřel 10. ledna 2001 doma v Řevnicích, takže se nedožil ani sedmdesátky. Rozloučili jsme se s ním v obřadní síni řevnického hřbitova za velké účasti občanů. Nad rakví promluvil starosta města Jan Kadlec a přítel od dětství dr. Jindřich Feld.

Řevničtí občané starší generace na Karyka stále vzpomínají! ■

Karyk Kukula (s motýlkem) v jedné ze svých divadelních rolí.

Karyk Kukula (uprostřed) ve hře Sen smíchovské noci (1988).